

Ikt. sz.: GAB-42/11-3/2022.

GAB-6/2022. sz. ülés
(GAB-6/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2022. június 13-án, hétfőn, 15 órakor
az Országház Tisza Kálmán termében (főemelet 37.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A globális minimumadó bevezetésére vonatkozó európai uniós irányelv elfogadásának elutasításáról szóló H/... számú határozati javaslat (Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)</i>	5
<i>Hozzászólások, vélemények</i>	6
<i>Határozathozatal</i>	12
<i>Az ülés berekesztése</i>	12

Napirendi javaslat

1. A globális minimumadó bevezetésére vonatkozó európai uniós irányelv elfogadásának elutasításáról szóló határozati javaslat (H/.... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Barcza Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke
Cseresnyés Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz), a bizottság alelnöke
Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Seszták Miklós (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Dávid Ferenc (DK), a bizottság alelnöke
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), a bizottság alelnöke
Erős Gábor (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz)
Dr. Szeberényi Gyula Tamás (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)
Orosz Anna (Momentum)
Tordai Bence (Párbeszéd)

Helyettesítési megbízást adott

F. Kovács Sándor (Fidesz) Riz Gábornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs

(Az ülés kezdetének időpontja: 15 óra)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntök mindenkit a Gazdasági bizottság mai ülésén.

A képviselőtársaim megkapták a mai ülésre szóló meghívót. Kérdezem, hogy ki az, aki a javasolt napirendhez képest módosítási indítvánnyal él. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, ki az, aki a jelenlegi tartalommal elfogadja a mai ülés napirendjét, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 10 igen szavazat. Köszönöm szépen. Ki az, aki nem fogadja el? *(Szavazás.)* 5. A bizottság elfogadta a mai ülés napirendjét.

A globális minimumadó bevezetésére vonatkozó európai uniós irányelv elfogadásának elutasításáról szóló H/... számú határozati javaslat

(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)

Az 1. napirendi pontként a globális minimumadó bevezetésére vonatkozó európai uniós irányelv elfogadásának elutasításáról szóló önálló bizottsági határozati javaslatról, illetve önálló indítvány benyújtásáról kell majd döntenünk.

A következők miatt kértem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a bizottsági ülésen foglalkozzunk ezzel, és kérem is önöket, hogy támogassák ezt a javaslatot. Ahogy önök is tudják, most már több mint két éve van napirenden, második éve van napirenden az OECD-tagországok által kezdeményezett globális minimumadó bevezetésének kérdése, amelynek az egyes pillére a digitális cégek megadóztatása, így indult az egész javaslat, hiszen a legnagyobb digitális vállalatok, multinacionális cégek mindent megtettek annak érdekében, hogy a lehető legkevesebb adót fizessék be. Ezért az OECD-tagállamok között volt egy egységes kezdeményezés abba az irányba, hogy ez az adóelkerülés ne maradjon fenn, ezért kezdték el egy globális minimumadó vagy minimumadó bevezetésének előkészítését ezekre a digitális cégekre. Ugyanennek a kezdeményezésnek volt egy mellékszála, a második pillér néven futó kezdeményezés, amely globálisan valamennyi nagyvállalatra vonatkozóan egy minimumadó bevezetését szorgalmazta.

A probléma az, hogy amíg az alapjavaslat, tehát a digitális cégek egységes adóztatásának javaslata több indítvány kapcsán egyre nagyobb mértékben kezd fölpuhulni, a javaslat kidolgozása pedig jelentős csúszásokat szenvedett. Az eredeti tervek 2023. január 1-jétől való bevezetésre vonatkoztak volna, ez már gyakorlatilag lehetetlenné vált, így most már 2024. január 1-jei bevezetéséről beszélnek.

Míg a másik szál, a második pillér, amely, még egyszer mondom, az egész kezdeményezésnek egy mellékszála volt, annak pedig olyan mértékben fölgyorsult az előkészítése, hogy a mostani európai uniós irányelv elfogadásával megelőzné az eredeti javaslat elfogadását. Illetve számos olyan részlet nincs kidolgozva pillanatnyilag ebben a tervezetben, amely a globális minimumadó bevezetésének szempontjából kulcsfontosságú. Talán a legfontosabb éppen a kettős adóztatás elkerülésére vonatkozó javaslat, amely Magyarország számára kifejezetten fontos, hiszen amennyiben a többletadót külföldön nem számítják be, és ezzel egy kettős adóztatás jönne létre, az Magyarország számára, de egyébként az egész Európai Unió számára is egy komoly versenyhátrányt jelentene.

Úgy ítéljük meg tehát, hogy a vállalkozások számára kevés lesz a felkészülési idő a jelentős adminisztrációs teherrel járó rendkívül komplex szabályozásnak való megfelelésre, ezért mindenképpen az lenne a szerencsés, ha az európai uniós irányelv elfogadásával megvárnák az OECD-tagállamok által kidolgozott eredeti javaslat

elkészültét, illetve a részletszabályozás egyeztetésére a tagországoknak is több ideje maradna az iparági szereplőkkel. Ezért gondoltuk úgy, hogy egy ilyen határozati javaslattal élve a bizottság és később a parlament is ki tudja fejezni később e témakörben az álláspontját.

Képviselőtársaimnak adnám meg a szót és a lehetőséget. Tordai Bence képviselő úr jelentkezett elsőként.

Hozzászólások, vélemények

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Először is hadd jegyezzem meg, hogy teljesen elfogadhatatlan az eljárásilag, hogy a bizottsági ülés előtt egy órával küldik ki a meghívót, és teljesen elfogadhatatlan az is, hogy a határozati javaslat tervezetét a helyszínen osztják ki. Hadd mutassam meg: konkrétan ennyiről van szó. *(Felmutatja.)* Tehát nem tudom, hogy milyen szakmai munka előzte meg ennek a szövegnek a megalkotását, de legalábbis nehezen teszi komolyan vehetővé az egész folyamatot. Nekünk itt az lenne a dolgunk, hogy jogszabályokat alkossunk az ehhez megfelelő felkészültséggel és komolysággal. Ennek a nyomait sem látni ebben az eljárásban és ebben a konkrét határozati javaslatban.

Ami a dolog tartalmát illeti, azt látjuk, hogy a Fidesz-kormány most azt szeretné, hogy azt a multinacionális óriáscégekre vonatkozó, globális, az egész világon alkalmazandó minimumadót, amibe hosszas vonakodás után egyébként beleegyezett, hogy támogatni fog, mégis elkaszálja. Tehát önök, amikor Magyarország válságban van, egy gazdasági válságot szabadítottak önök, fideszesek a magyar emberek fejére, amikor a költségvetés gyakorlatilag súlyos megszorításokat, több ezer milliárdnyi megszorítást tartalmaz - Orbán-csomag néven emlegeti már a szakmai közvélemény és a köznyelv egyaránt -, amikor arról beszélnek, hogy milyen ágazatokra kell extraprofitadót, pluszadót kivetni, és amely alól egyébként nagy gonddal vonják ki a fideszes oligarchák cégeit, akkor egy olyan javaslatot, ami a leginkább a teherviselő képességükről ismert globális óriáscégek fokozottabb közteherviselését indítványozná, önök azt szeretnék elutasítani. Tehát önök azt akarják, hogy továbbra is Magyarország az óriáscégeknek legyen adóparadicsom, és az egyszerű embereknek legyen adópokol.

Önök az Orbán-csomagban olyan megszorításokat javasolnak, amelyeket a hazai vállalatok továbbháríthatnak a magyar emberekre, a magyar családokra, a magyar háztartásokra, viszont most kivételes, extrém, nem tudom, milyen sürgősséggel próbálnak átnyomni egy olyan határozatot a magyar Országgyűlésen, amely megakadályozná, hogy az óriáscégek a pluszterhekből pluszrészt vállaljanak. Ez szerintem nem csak a Párbeszéd, nem csak a teljes magyar ellenzék, de minden józanul gondolkodó magyar ember számára elfogadhatatlan. Úgyhogy nagy tisztelettel azt indítványoznám, hogy ezt a szakmailag is komolyan vehetetlen négysoros javaslatot helyben, ahogy kiosztották, vonják is vissza, és gondolkozzanak el azon, hogy mi az, ami a magyar társadalom, a magyar emberek és a magyar gazdaság érdekét valóban szolgálja, mert hogy az annak az ellenkezője, amit most tenni készülnek, az egészen biztos. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dávid Ferenc alelnök úr kért szót. Öné a szó, alelnök úr.

DR. DÁVID FERENC (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Nagymértékben összecseng majd Tordai képviselőtársam mondataival az enyém is. Az egyik az, hogy kezdő képviselőként nem akartam hinni a szememnek, hogy előterjesztést parlamenti bizottságba így ki lehet küldeni. Egy

háromszemélyes kft.-nél is betartjuk a 8 napot. Azt gondoltam, hogy a Gazdasági bizottságnál minimum, hogy ez legalább három vagy öt nap.

Azért is mondom, mert miután elnök úr mondta a dátumokat, '23. január 1-je, illetve '24. január 1-je, el van tolvá, tehát nem arról van szó, hogy július 1-jén történik valami, és nekünk be kellene látni azt, hogy nagyon gyorsnak kell lenni, hanem itt féléves távlatokról van szó. Tehát én azt gondolom, hogy egy sokkal alaposabb és jobban kibeszélhető előterjesztést kellett volna elének tenni.

A második, ami nagyon hasonlít Tordai képviselőtársam mondataihoz, hogy többek közt én is attól fogom a fejem, hogy amikor egy költségvetési egyensúlytalanságnak vagyunk a szemtanúi, és a magyar kormány drámai intézkedéseket hoz, és én most nem fogom minősíteni a különböző ágazati különadókat, az extraprofitadót, mert az idő, gondolom, erre nem elég, akkor egyszerűen nem értem, hogy egy költségvetési egyensúlytalanság helyzetében levő ország miért mond le nagyvállalatok, elsősorban multinacionális nagyvállalatok társaságiadó-megfizetésének az emeléséről. Hát, ők a leginkább! Jobban kifejezi egyébként az erejüket, mint ha az árbevétel adóztatnánk. Tehát csak azok lennének az adó szenvedői, akiknek valóban magas nyereségük van, és azt el lehetne vonni. Tehát ez az, amit nem nagyon értek közgazdaságilag, de itt nyilván fogok kapni rá magyarázatot.

A harmadik, amit talán nem említett képviselőtársam, és én nagyon fontosnak tartom, hogy a határozati javaslat, és ha ezen lehet változtatni, akkor próbáljuk meg, azt mondja, hogy szavazzunk arról, hogy a Tanács irányelvtervezetének elfogadását utasítsuk el. Én meg azt mondom, hogy halasztásról van szó, vagy elutasításról, mert akkor ezt tisztázni kellene a bizottság előtt is, meg, gondolom, később a plenáris fórum előtt, hogy egyébként nem arról van szó, hogy ab start az egészet lesöpörjük az asztalról, hanem arról van szó, hogy tekintettel arra, amit a rövid indokolásban leírtak, hogy időelcsúszások vannak, és nem egyforma felkészültség van, akkor a határozat mondja ki, hogy igen, a bizottság pártolja az adó bevezetését, de hozzájárul ahhoz, hogy egyébként az erről való döntés halasztódjon. Köszönöm szépen a türelmet és a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Mellár Tamás alelnök úr kért szót. Öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Én is mélyen egyetértek az előttem szólók megjegyzéseivel. Azt gondolom, hogy ez példátlan. Én még csak négy éve vagyok a Gazdasági bizottság tagja, de ilyen nem fordult még elő egyébként, hogy ilyen gyorsan lett összehívva ez a bizottsági ülés, és egy ilyen anyag került ide, hogy mi erről döntést hozunk. Ezt szerintem iskolában lehet tanítani, hogy hogy is néz ki ma Magyarországon a demokrácia, ezt fantasztikusan jól mutatja ez az egész.

A másik pedig az, hogy ha szakmailag nézzük ezt a kérdést, akkor itt nagyon sok dolog összekeveredik. Az érvelésben van szó az OECD-javaslat első és második pilléréről, és hogy ez ütközik egyébként az Európai Uniónak ezzel a kezdeményezésével. Szerény tudásom szerint az OECD-országok köre és az Európai Unió köre nem pontosan ugyanaz, tehát nem fedi le a kettő egymást, vagyis ebből következően én nem hiszem egyébként, hogy nekünk most ebben a szituációban az OECD-szabályozásra kellene visszautalni, mert azt gondolom, hogy ennek nincs semmifajta relevanciája e vonatkozásban és e tekintetben. Sokkal inkább arról szól a történet, hogy vajon az Európai Unió mit fog csinálni.

A másik dolog pedig az, hogy ez azért is nagyon fontos, mert ha az Európai Unió egy közös piac, amely vámunió, és amelynek valamilyen harmonizált vagy harmonizálendő monetáris és fiskális politikája van, akkor nyilvánvalóan ez egész máshogy merül föl az Unióban, mint az OECD-országok tekintetében és vonatkozásában.

Tehát ha mi azt gondoljuk, hogy nagyon-nagyon szeretnénk az európai uniós forrásokhoz hozzájutni, akkor nyilvánvalóan együtt kellene működni abban is, hogy vajon ez a közös adózás hogy megy végbe. Évek óta arról szól a történet, hogy a multinacionális cégeket nem lehet megfogni adózásban, mert állandóan kibújnak ez alól a dolog alól. (*Dr. Molnár Ágnes megérkezik az ülésre.*) Tehát mindannyiunknak az lenne az érdeke, hogy ezeket valamilyen módon próbáljuk meg megfogni.

Csak az a helyzet, és itt próbálok Dávid Ferenc alelnöktársam költői kérdésére válaszolni, hogy a Fideszt az mozgatja ebben az egész dologban, az elmúlt években azt próbálta bebeszélni nekünk, hogy a magyar gazdaság versenyképes, és a magyar gazdaság versenyképességét az mutatja, hogy egy csomó multinacionális cég itt van nálunk, és ezek hatalmas exportot termelnek. Az exportnak egyébként 80 százalékát a külföldi cégek állítják elő. De miért jönnek ezek ide? Ezek azért jönnek ide, mert nagyon alacsony adózás van. Tehát az alacsony adókkal próbált versenyképességet teremteni a magyar kormány az elmúlt években, egy adóparadicsom Magyarország a multinacionális cégek számára, nem beszélve arról, hogy a bérek is alacsonyak, hogy nincs sztrájkjog, de ez már csak kapcsolt része az egésznek. Tehát emiatt fáj egyébként ez a minimáladó nyilvánvalóan a Fidesz-kormányzatnak, mert ebben az esetben nagyon félnék attól, hogy ezek a multicégek akkor fogják a sátorfájukat, mert ha egy ilyen adóelőny nem lesz, akkor más vonzerónk már nincs is.

Ez persze nyilvánvalóan rövid távú problémát jelenthet az ország számára, de ezzel szembe kellene nézni, hogy erről előbb-utóbb le kell szállni, tehát erről a félgymati sorsról, amiben benne vagyunk, hogy egy alacsony hozzáadott értékű tartalom, összeszerelő üzem típusú külföldi cégek jönnek ide. Ez a magyar gazdaság és Magyarország, a magyar társadalom számára hosszú távon nem perspektíva, és ezt nyilvánvalóan lehet látni az eredményeinkből, különös tekintettel az egy főre jutó fogyasztásban és a fölzárkózásban, meg jó néhány más dologban.

Aztán van itt még egy dolog. Itt ebben az első pontban, ahogy én is próbáltam elolvasni figyelmesen, itt nem arról van szó, hogy most nekünk arról kell dönteni, hogy vajon Magyarország támogatja-e azt a törvényt, amely kimondja ezt a globális minimumadót, hanem ide van írva, hogy „tanácsi irányelvtervezet elfogadását”. Tehát itt irányelvekről van szó még csak. Tehát miért kell ezt most nekünk akkor csípőből elutálni? Hiszen ez még nem egy olyan törvény, amihez nekünk már itt és most azonnal alkalmazkodni kell, ami itt le volt írva, hogy kevés alkalmazkodási idő van, tehát én azt gondolom, hogy ezt érdemes lenne megfontolni és meggondolni.

Az sem ártana egyébként, ha mondjuk, mi, egyszerű emberek, egyszerű képviselők tudnánk vagy tudhatnánk azt, hogy ebben az irányelvtervezetben mi is van benne. Tehát ha mondjuk, esetleg mellékelték volna nekünk ide ezt az anyagot, és adtak volna rá néhány napot, hogy tanulmányozzuk át, még az is elképzelhető egyébként, hogy én önökkel szavaztam volna, hogyha abban az irányelvtervezetben tényleg olyan dolgok vannak benne. De hogy mi van benne, azt egyébként mi nyilvánvalóan nem tudjuk vagy nem tudhatjuk meg.

Tehát én egyrészt nagyon föl vagyok háborodva, hogy egy ilyen típusú kezelése van ennek a nagyon fontos kérdésnek és problémának, és azt szeretném kérni, hogy tényleg vegyük le ezt a napirendről, és rendesen járjuk ezt végig, kapjuk meg a megfelelő háttéranyagot, kapjunk rá hat-nyolc napot, és akkor utána legyen megint egy bizottsági ülés, ahol ezt valóban végig ki lehet tárgyalni, és akkor felelősségteljesen

tudunk majd döntést hozni, de így ez alapján azt gondolom, hogy nem lehetséges. Nyilvánvalóan nemmel fogok szavazni, de mondom, legszívesebben azt szeretném, hogyha újratárgyalnánk ezt az egész kérdést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr kért szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen. Hosszú évek alatt megszokhattuk, hogy amikor a Fidesz valamit szégyell vagy igyekszik titkolni, akkor azt ilyen módszerekkel hozza be a Ház elé, egyébként a különböző törvényi ajánlásokat is figyelmen kívül hagyva. Ha én az önök helyében lettem volna, bár nem vagyok feljogosítva, hogy tanácsokat adjak, de akkor rendes ügymenetben próbáltam volna ezt az egészet tárgyalni, talán nem verte volna ki ennyire a biztosítékot, mint ahogy a közéletben ez ki fogja a következő napokban.

Én azt látom, hogy ha normálisan tudnánk erről a kérdéstről vitatkozni, akkor sok esetben nálam nyitott kapukat döngetnének, hiszen egyik oldalon áll az, hogy igen, szedjük be társasági adó formájában, mondjuk, többet. Ez teljesen indokolt, mert önök egy ilyen adóparadicsomi adókulcsot határoztak meg, ez a 9 százalékra levitel. Ez sokkal nagyobb engedmény volt a multcégek számára, mint az az 1 százalékos engedmény, ami egy magyar kisvállalkozásnál volt érezhető akkor, amikor egységesítették ennek a kulcsát. A helyzet az, hogy a magyar cégre 1 százalék engedmény vonatkozott, a multcégekre pedig sokkal több, sok-sok százalék. Lehet ezen fejet csóválni, de ez matematika, száraz tények.

Az egyik oldalon a plusz adóbevétel hiánya áll. A Fidesznek ez egyébként egy ilyen, egyes szakértők szerint 30 000 milliárdos csomagja, ha 2010 óta azt számoljuk, hogy mennyi megtermelt profitot vittek ki adózatlanul az országból az érintett multcégek. Nagyon jó lenne, hogyha a közteherviselés jegyében ehhez hozzá sikerülne nyúlni úgy, hogy legalább arányosan, a magyar cégekhez hasonló mértékben adózzanak ezek a cégek. A nemzeti érdek feladásának másik fordulópontja a forint tudatos gyengítése, tehát az, hogy a 400 forintot ostromolja a forint euróhoz mért árfolyama, valami egészen elképesztő. Ennek harmadik pillére a már említett bérkérdés, a megalázóan alacsony bérek kérdése.

Ha itt megnézzük a költségvetés önök által benyújtott tervezetét, 792 milliárd forintot találunk, és bár a társaságiadó-várákozások kétségkívül nőttek az elmúlt években - ez jellemzően az inflációs, egyéb hatásoknak köszönhető -, hosszú évekig 300 milliárd környékén volt ez a mutató, most egy kicsit magasabb, de még mindig jóval az 1000 milliárdos nagyságrend alatt található, tehát jóval kevesebb, mint, mondjuk, az államadósság kamattörlesztési terhének szüksége, kötelezettsége.

A másik oldalon viszont azt látjuk, hogy már 7100 milliárdra nőtt az áfabevételi várákozás, amely brutális növekmény egy éven belül. 5000 milliárd szintjéről nagyjából egy nagyságrendileg 30 százalékos bevételplusz-várákozás, amit most még fejteget a szakma, meg mi is keresgéljük, hogy mégis mi produkálja ezt az óriási többletet.

Összességében azt látom, hogy egy elfogadhatatlanul gyáva megoldással, így helyben kiosztva próbálunk keresztülvinni valamit, ami egy legitim vitát most csorbít, eleve lehetetlenné tesz, megakadályoz. Nyilván a közteherviselés felé mutathatna a globális minimumadó koncepciója, de erről még nem is vitatkozunk, hanem elkaszáljuk, irányelvi fázisban már kifejezzük, hogy ez nekünk nem tetszik. Ez nyilván egy politikai vitára, egy európai szintű vitára adhat alapot. Tényleges jogi relevanciája nincs, hogy egy irányelvvel szemben kiáll egy EU-tagállam. Bizonyos esetekben ezt meg kell tenni persze, de ez inkább a politikai színezetű érvrendszert erősíti, semmiképp nem a szakmait.

Azt látjuk, hogy ha ezt a 9 százalék és 15 százalék közötti különbséget megnézzük, akkor a Fidesz-KDNP ezzel a javaslatával most igazából több száz milliárd forintnyi adóbefizetésre mond nemet egy olyan nagyon-nagyon kényes helyzetben, amikor ezeknek a befizetett társaságiadó-forintoknak nagyon-nagyon meglenne a helyük a rendszerben, főleg, hogyha az áfabevételi várakozásokat is ideszámoljuk, akkor azt látjuk, hogy rettenetesen hiányozni fog 1000 milliárdos nagyságrendben pénz a bevételi oldalról. És nyilván, ha hiányzik pénz az egyik oldalon, akkor az a másik oldalon megszorításba fog torkolni, mert máshogy sehogy sem jön ki a matematika.

Tehát mondhatnánk azt, hogy ez a rövid kis javaslat a Fidesz megszorító csomagjának a része, de én mindig igyekszem jóhiszemű és nyitott lenni, és még mindig bízom abban, hogy ez a kicsit talán otrombának is minősíthető eljárásrend, hogy nem tudunk erről normálisan vitatkozni, még mindig csak valami politikai szükség vagy azonnali ilyen felhajtóerő következménye, és remélem, hogy tudunk a későbbiekben azért erről érdemben beszélni, mert ez így azért nagyon rázós az én szememben.

Tehát nyilván biztosak voltak abban, hogy ezt így az ellenzékiek nem fogják tudni támogatni, tehát nincs az az ellenzéki képviselő, aki erre így áldását tudná adni, és ez azért különösen fájdalmas, mert ezt a vitát, hogy több adóbevétel versus szuverenitástranszfer, nekünk le kellene folytatni. Ez egy legitim vita. Én nem szeretném, hogy a szuverenitásunk különböző szeletei darabonként vándoroljanak át akár Brüsszelhez, akár máshova, tehát ebben teljesen egy platformon vagyunk. Azt viszont szeretném, hogy a társaságiadó-bevételeink a közteherviselésnek megfelelő állapotot tükrözzék. Ehhez képest most egy ekkora szakadék (*Mutatja.*) van a költségvetésben, ami szerintem tragédia a nemzetgazdaságra nézve. Nagyon szomorú vagyok, hogy az erről szóló értelmes vitát ez a javaslat most ellehetetleníti.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szatmáry Kristóf képviselő úr kért szót. Öné a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Csak nagyon röviden reagálnék alapvetően itt ellenzéki képviselőtársaim fölszólalásaival kapcsolatban. Van annak némi diszkrét bája, hogy az ellenzéki képviselők mindegyike gyakorlatilag egy adóemelést elutasító javaslatot nem támogat, hiszen itt gyakorlatilag erről lenne szó. Én értem, hogy lehet keverni a szezont a fazonnal, csak nem érdemes alapvetően, mert itt két teljesen különböző dologról van szó. Az egyik, amiről a javaslat szól, egy globális adóemelés lenne, az egy általános és ettől az időponttól a végtelenig tartó, vagy ameddig „ez a világrend fönáll” című történet, míg a most benyújtott költségvetésben dedikáltan egy szükséghelyzethez vagy válsághelyzethez kapcsolódó ideiglenes adókról van szó az idej és a jövő évben.

Kettő nagy különbség mutatkozik meg, továbbra is azt gondolom, a két fél álláspontja között. Önök ezzel a javaslattal gyakorlatilag egy fűnyíróelvszerű javaslatot támogatnának, amelyben nincs megkülönböztetve termelő ágazat, szolgáltató ágazat és egyéb különbség, csak a multinacionális cégekre van kivetett adóként, míg a most benyújtott költségvetésben, illetve az idej évre elfogadott javaslatoknál kifejezetten szektoriális adókról van szó, olyan szektorok tekintetében, amelyeknél feltételezhető vagy egyértelműen kimutatható az, hogy a válság okozta helyzetben is a profitjuk nem csökken, hanem nő.

Azért is mondom, hogy érdekes ez a vita, mert egyetlenegy képviselőtársam talán csak részben utalt rá, csak valószínűleg más a mi olvasatunk, hogy miről is szól ez az alapjavaslat. Az alapjavaslat arról szól magyarra lefordítva, hogy a világ vezető gazdasági hatalmai próbálják lassítani vagy meggátolni azt, hogy a centrumban lévő nagy nemzetközi cégek például olyan országokban hozzanak létre termelő üzemeket

például, mint Magyarország, azzal, hogy egy általános adóelvet hoznak be, vagy egy általános adószintet hoznak be vagy erőltetnek rá többek között Magyarországra is. Ez pedig a mi olvasatunkban egyértelműen Magyarország versenyképességét rontja abban a globális harcban, amely a működő tőkéért folyik.

Mellár alelnök úr utalt erre a részére, csak pont a másik oldalát látjuk mi. Mi azt az oldalát látjuk, hogy ezzel a - lehet úgy mondani - globális minimáladóval pont azt a versenyelőnyét veszítené el Magyarország, vagy ez csorbulna, ami a mai adórendszerben rejlik. Mi ebben előnyt látunk, és nem hátrányt. Tehát ebből a megfontolásból én azt tudom mondani, hogy a mi részünkről szerintem a benyújtott javaslat támogatásának nincs akadálya. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További felszólalási igényt nem látok, akkor a vitarészét lezárom a felszólalásoknak. Nyilván bizottsági határozatról van szó, tehát nem előterjesztője vagyok a javaslatnak, de a bizottság elnökeként mindenképpen úgy gondolom, hogy nekem kell összefoglalva válaszolnom az elhangzott, felmerült kérdésekre.

Tordai Bence képviselő úr felvetése az, hogy miért ilyen gyorsan és miért csak most kapták kézhez a képviselők a határozattervezetet. Nem egy hosszas, nem egy bonyolult határozattervezetről van szó, szerintem ennek az átolvasása néhány percet vesz igénybe, amire egyébként mindenkinek lehetősége is volt.

Összességében a javaslat, ahogy arról egyébként az indokolás is szól, a két pillér, amiről beszéltem a bevezetőben is, a digitális nagyvállalatokra szóló egységes adóztatási rendszer, amelyet, mondom még egyszer, az OECD-tagországok kezdeményeztek nagyon helyesen. Tehát ezek a nagyvállalatok a lehető legtöbb országban kibújnak az adófizetési kötelezettségük alól. Ennek a megteremtése szerintem minden országnak érdeke. Ez nem érint versenyképességi kérdéseket, amit Szatmáry Kristóf képviselőtársam mondott, ez nem érint adóbevétel-kiesést, amiről Z. Kárpát Dániel képviselőtársam beszélt, vagy éppen Dávid Ferenc alelnök úr.

Az kétségtelen tény, hogy miután elindult egy második lába ennek a kezdeményezésnek, ami már egy európai uniós irányelvtervezetet eredményezett, azt gondoljuk, hogy ennek az európai uniós irányelvtervezetnek az elfogadása korai lenne. Azért lenne korai, mert nincs kidolgozva a rendszer. Csak hadd mondjak egy példát önöknek. Tehát az egységes 15 százalékos adóbeszedés az eredeti tervezetben úgy szólt, ami egyértelműen Magyarország számára hátrányos, hogy ezt az anyaország fogja beszedni. Tehát ha magyar példával élünk, a 9 százalékos társaságiadó-szinthez képest egy 15 százalékos általános adóteher, ez a 6 százalék valóban ebben az esetben költségvetési kiesést jelentett volna. Teljesen egyetértek ellenzéki képviselőtársaimmal ebben. Viszont a globális, a digitális cégekre tervezett, az egyes pillérben szereplő javaslat alapján a digitális cégekre kivetett egységes adórendszerben már egy olyan változás történt, ahol a leányvállalatok szerinti országok is beszedhetik a különadó mértékét. Ez a magyar költségvetés szempontjából egy teljesen más pozíciót jelentene.

De most ott tartunk, hogy az eredeti javaslat, elsősorban az Egyesült Államok nyomására nyilvánvalóan, hiszen ők a leginkább érintettek, az amerikai nagyvállalatok ebben a digitális cégekre kivetett különadó kérdésében, az eredeti elképzelés már olyan mértékben lett puhítva, hogy a mostani európai uniós irányelv sokkal szigorúbb szabályozást tartalmaz, mint az, amiről az egyes pillér szól. Ezért is szerepel az indokolásban az, hogy a két pillér javaslatai teljesen eltérőek lettek menet közben egymástól. Szerencsétlennek tartanánk azt, én magam is egyébként, hogy elfogadunk egy olyan szigorú európai uniós rendszert, ami egyébként Magyarország számára nem kedvező, miközben az eredeti koncepcióban pedig annak egy felpuhított változata lesz elfogadva, ami nem ad annyi kompenzációt a digitális cégek megadóztatása révén, mint

amennyit a második pillér, mondjuk, a nagyipari vagy termelő vállalatok esetében elvisz a magyar költségvetésből.

Itt nincs másról szó, mint egyelőre arról, hogy a magyar parlament kifejezi azt az álláspontját, hogy ez a fajta szabályozás nem megfelelő számára. De ez nem a végleges elutasítást jelenti, ez a mostani javaslat elutasítását jelenti. Tehát azt gondolom, ez ad alapot nekünk arra, hogy további tárgyalásokat és egyeztetéseket folytassunk az Európai Bizottsággal meg az Európai Parlamenttel, és a végén elfogadásra kerüljön egy olyan irányelv, ami egyébként az európai uniós tagországok, köztük Magyarország számára is egy kedvezőbb formát jelent, különösen azzal a módosítással, még egyszer mondom, hogy a tagországok, illetve a leányvállalatok székhelyeként szereplő országok is beszédhetik a különadó-különbséget, ami egyébként Magyarország számára jelentős többletbevételi forrást hozhatna.

Összességében azt gondolom, hogy a jelenlegi irányelv, tehát egy szigorúbb irányelv elfogadása egy lazább OECD-szabályozáshoz képest egy nagyon komoly versenyhátrányt jelentene Európának Ázsiával, illetve az Egyesült Államokkal szemben, úgyhogy amit Mellár alelnök úr mondott, valóban ebből ered az egésznek az oka, hogy az OECD-tagországok egy jóval tágabb kört foglalnak magukba. Éppen ezért nem véletlen, hogy az Egyesült Államok nyomására ott jelentősen felpuhult az eredeti tervek szerinti szabályozás, míg az Európai Unió meg a saját szabályozása terén, és azt gondoljuk ebben az esetben, hogy olyan szigorú rendeletet fogadna el, ami a mi mozgásterünket indokolatlanul csökkentené ebben az esetben. Tehát nem egy végleges elutasításról beszélünk, hanem a tárgyalási pozíció javításáról beszélünk az én értékelésem szerint.

Határozathozatal

A vita végén nem maradt más, mint a határozattervezetről való szavazás, bocsánat, a határozattervezet benyújtásáról szóló szavazás. Ki az, aki támogatja, hogy ebben a formában a bizottság ezt az országgyűlési határozat-tervezetet elfogadja és a parlament elé benyújtsa, az kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 11 igen szavazat. Köszönöm szépen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5 nem. A bizottság az országgyűlési határozati javaslat benyújtásáról döntött. Az 1. napirendi pontot lezárjuk.

Az ülés berekesztése

Egyebekben kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e bármilyen észrevételük vagy javaslatuk, amiről még ma beszélünk kellene. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor mielőtt a bizottsági ülést bezárnám, azzal fejezem be, amivel kezdenem kellett volna, Cseresnyés Péter képviselőtársat, államtitkár urat köszöntöm a bizottság új tagjaként és egyben új alelnökeként. Sikeres munkát kívánok önnek a későbbiekben!

Köszönöm szépen a képviselőtársaimnak, hogy megjelentek a bizottság mai ülésén. A bizottsági ülést ezzel lezárom. Mindenkinek szép és eredményes napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 31 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Földi Erika